

Pleje og Pasning, at hun stadig blev daarligere og altsaa stadig skulde have en mere omhyggelig Pleje, at det nu er 11 Aar siden jeg tog hende i Huset, forekommer det mig, at selv om der kan tales om, at hun ejede lidt den Gang, saa er dette jo for længst forbrugt, naar der skulde lidt for Husly og Pleje, for slet ikke at tale om Kosten med videre. Selvfølgelig kunde hverken min Moder eller jeg i 1882 have mindste Anelse om, at den Maade, vi da ordnede os paa, kunde faa Navn af, at hun selv betog sig Midlerne til sit Underhold. Min Moder er nu i sit 89de Aar og er stadig sengeliggende samt i en aldeles hjælpeløs Tilstand paa Sjæl og Legeme, saa at hun baade Dag og Nat trænger til stadigt Tilsyn og Pleje. Min aarlige Indtægt er ikke stor, ca. 1,000 Kr., og jeg har jo ogsaa Familie at sørge for. Det er jo let forstaeligt, at jeg kun meget nødig lader min gamle Moder gaa paa det offentlige Fattigvæsen, men kan hun ikke faa den Understøttelse, som det synes mig, at hun efter Alderdomsunderstøttelsesloven har Krav paa og Ret til, kan jeg gerne se mig i den sorgelige Nødvendighed at maatte gøre det."

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens nærmere Overvejelse.

S. Fra Grosferer B. L. A. Nielsen af Kjøbenhavn om Rigsdagens Vistand til, at der kan finde offentlig Undersøgelse Sted i Anledning af nogle formentlige Uvolumligheder. (Indbragt den 11te December 1893 af Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgfreds, Lauridsen.)

Andrageren vil først have gjort til Genstand for offentlig Undersøgelse en i hans afdøde Faders og efterlevende Moders Bo i Aaret 1878, foretagen Overdragelse til Andrageren selv og en Broder af en her i Staden under Firma Nielsen & Co. dreven Detailforretning, ved hvilken Overdragelse efter hans Formening saa vel hans afdøde Faders sidste Vilje som jærlig umyndiges Rettigheder ere blevne krænkede. For det sidste Punkts Vedkommende henviser han til en Bestemmelse i en ikke medfølgende Kontrakt mellem ham selv og Faderen. — For det andet ønsker han ligeledes offentlig Undersøgelse om, hvad der er passeret paa et i Januar 1889 af en Del Medlemmer af hans Familie samt nogle af dem tiltaltes Jurister og en Læge afholdt Møde, hvorved der efter hans Mening skal være foretaget et Attentat paa at faa ham erklæret for sindssvag og umyndig. Efter Undersøggelsens Udfald burde da eventuelt en Justitsforsøgning mod de paagældende til Strafs Lidelse for Forsøg paa Overtrædelse af Straffelovens § 211 finde Sted. Andrageren anser det for saa meget rimeligere, at Sagen undersøges, som Lovgivningen i Forvejen kun yder ringe Værn mod Givelsen af Umyndighedsdekreter, hvad Erfaringen formentlig har vist. — Endelig anser han over, at Højesteret i en Dom, affaet den 13de Juni 1892 i en Sag imellem ham og den fgl. Landsover samt Hof- og Stadsrets Skiftetommision, ikke har overholdt Loven af 8de Marts 1856, idet den formentlig ikke har anført Grunde for den trufne Afgørelse. Dommen er ikke bilagt i Udskrift, men angives at være ordret refereret Side 13 i et medfølgende trykt lille Skrift, forfattet af Andrageren: "Om Enters Ret til at sidde i uskiftet Bo". Under Henvisning til Ustueligheden af en Kontrol af, at ogsaa Højesteret overholder Lovgivningen, henstiller han, at Kontrollen kan udøves af selve Folket ved, at der gives alle og enhver Adgang til at paahøre Boteringen i de Højesteret forelagte Sager. — Andrageren har i Efteraaret 1891 samt i Foraaret og Sommeren 1892 indgivet 3 Andragender i samme Anledning til Justitsministeriet, men har efterhaanden modtaget Afslag paa dem alle.

Udvalget gør ingen Indstilling.